

Працяг тэмы

ПАРК НЕВЯДОМАГА ПРЫЗНАЧЭННЯ-2

Пад такой назвай, толькі без лічбы, у нумары «Звязды» ад 15 верасня быў змешчаны артыкул па звароце магіляўчана Юрыя Сязёміна, які скардзіўся на сумны стан парку адпачынку імя 60-годдзя Вялікага Кастрычніка ў Задняпроўі. Хворыя дрэвы, кустоўе, бур'ян, сабакі, якіх тут выгульваюць, — усё гэта мы ўбачылі падчас нашай сумеснай прагулкі па парку. Дарэчы, спартыўная пляцоўка тут хутчэй нагадвае месца адпачынку. Восем лавак, вялікія кветнікі і ўсяго некалькі трэнажораў, якія больш падыходзяць для гульні дзяцей, чым для сур'ёзных заняткаў спортам. На гэта таксама скардзіўся Сязёмін, бо ён трэнер-інструктар і тут рэгулярна праводзіць заняткі з вучнямі. «Тая спартыўная пляцоўка, якая была ў парку раней, больш адпавядала нашым запытам, чым цяпер, але яе чамусьці дэмантавалі», — кажа ён. Мужчына спадзяецца, што з дапамогай газеты атрымаецца яшчэ раз звярнуць увагу мясцовых улад на названыя праблемы.

У адказе за подпісам намесніка старшыні Магілёўскага гарвыканкама Алы ГАЛУШКІ дадзена поўная справаздача ўсяго таго, што плануецца зрабіць, каб выправіць становішча.

Звяртаецца ўвага на тое, што сабакі ў парку — гэта недапушчальна. Існуюць «Правілы ўтрымання хатніх сабак, катоў, а таксама адлову безнаглядных жывёл», якія забараняюць выгульваць там сваіх улюбёнцаў.

«Прадпрыемствам «Магілёўзеленбуд» на тэрыторыі парку неаднаразова ўстанаўліваліся таблічкі з інфармацыяй, што выгул сабак забаронены, але неўстаноўленымі асобамі яны сістэматычна знішчаюцца. Пасля набывання матэрыялу плануецца зрабіць новыя інфармацыйныя аншлагі і ўсталяваць на тэрыторыі парку», — гаворыцца ў лісце.

Паведамляецца таксама, што ў сувязі з абмежаваным бюджэтам фінансавання,

уладкаванне пешаходных дарожак і ўстаноўка новых спартыўных трэнажораў у будучым годзе не прадугледжаны, удакладняецца, што на дадзены момант у парку ўстаноўлены 22 лаўкі і турнікі на спартыўнай пляцоўцы.

Наконт абкошвання травы гаворыцца, што, паколькі плошча парку вялікая — 84 гектары, у першую чаргу ў парадкавым парку тэрыторыі ўздоўж «стыхійна створаных пешаходных дарожак». Пакося астатняй плошчы праводзіцца па меры неабходнасці. Па такім жа прынцыпе праводзіцца работы і па высечцы сухіх дрэў.

Асобна ідзе гаворка пра суседні з паркам вадаём — Грэбняўскае вадасховішча або, як яго называюць у народзе, Святое возера. Юрыя Сязёміна, як і іншых магіляўчан, вельмі турбуе, што апошнія некалькі гадоў таблічка з надпісам, што купацца ў вадаёме забаронена, не знікае амаль цэлае лета. Тым не менш

пляж афіцыйна функцыянуе. «Пры падрыхтоўцы да купальнага сезона выкананы работы па ўстаноўцы малых архітэктурных форм, біяпрыбіральнікаў, зроблена абследаванне і ачыстка дна акваторыі і пляжа ад пабочных прадметаў. Магілёўскім абласным цэнтрам гігіены, эпідэміялогіі і грамадскага здароўя сістэматычна праводзіцца аналіз вады ў возеры. Калі яна не адпавядае нарматывам, вывешваецца інфармацыя аб забароне купання. Пры гэтым пляж не закрываецца, у купальны сезон на ім працуе душ», — гаворыцца ў лісце з гарвыканкама.

Між тым некалі самы папулярны ў горадзе пляж перажывае крызіс. І пра гэта таксама ідзе гаворка ў афіцыйным адказе.

«Што датычыцца экалагічнага стану возера, то, па ацэнцы спецыялістаў Цэнтральнага навукова-даследчага інстытута комплекснага выкарыстання водных рэсурсаў, найбольшую небяспеку

ўяўляе забруджванне яго нафтапрадуктамі. Асноўныя забруджвальнікі — прыватны сектар з неарганізаваным бытавым сцёкам, а таксама востраў на акваторыі возера. Падчас аналізу ступені антрапагеннага ўздзеяння на акваторыю возера і прылеглую тэрыторыю вызначаны адпаведныя мерапрыемствы, якія забяспечаць паляпшэнне экалагічнага стану. Яны патрабуюць распрацоўкі праектна-каштарыснай дакументацыі і выдзялення значных фінансавых сродкаў».

Атрымліваецца замкнёнае кола. Уладкаванне парку, і возера патрабуе грошай, якіх няма. Але калі гэты гнаінік не выдаліць, ён можа прарвацца. Калісьці магілёўскія экалагі казалі, што Грэбняўскае вадасховішча — гэта лёгкія Задняпроўя, у якога пад бокам вялікая прамысловая хімічная зона. Цяпер вадаём хварэе, а хутка, калі нічога не рабіць, пачне, магчыма, і ствараць небяспеку.

Нэллі ЗІГУЛЯ.
Фота з адкрытых крыніц.

Калісьці Святое возера было найлепшым месцам для адпачынку магіляўчан.

Вопыт

ДЛЯ САМЫХ МАЛЕНЬКІХ

Калі гадавалыя дзеці могуць адчуць сябе тэатрамі...

Упершыню ў Гомелі пачаў працаваць бэбі-тэатр. Прэм'ерны спектакль для самых маленькіх глядачоў падрыхтавалі ў лялечным тэатры. Ад сцэнарыя і рэжысура да сцэнічнага ўвасаблення — усё цалкам выканана камандай відовішчнай установы. Прадстаўленне «Сплюшкі-сплюшкі-тапа-тушкі» створана такім чынам, што дзеці не проста глядзяць пастаноўку, але і становяцца яе паўнаважнымі ўдзельнікамі.

— Наша першая гісторыя пра маленькага хлопчыка, які ніяк не хацеў класіся спаць, — зацікаўлівае бацькоў рэжысёр-

пастаноўшчык Гомельскага дзяржаўнага тэатра лялек **Валянціна ІЛЮКЕВІЧ**. — Дзеткі, якія прыйдуць на наш спектакль, дапамогуць гэта зрабіць разам з нашымі «сплюшкамі», а яшчэ — пагуляюць і танцуюць.

Усё па-даросламу, інтрыгуюць арганізатары, у якасці тэатральных «праграмак» — аднайменныя са спектаклем кніжкі з вершамі, размалёўкамі і песнямі. Гэта бясплатныя падарункі ўсім маленькім глядачам ад рэжысёра-пастаноўшчыка Валянціны Ілюкевіч, якая з'яўляецца і аўтарам кніжак. Іх мастацкае афармленне — работа мастака бэбі-спектакля Кацярыны Мохаравай.

Дарэчы, першае прадстаўленне для самых маленькіх у лялечным тэатры далі для навучэнцаў Гомельскага каледжа мастацтваў. Такім чынам артысты, рэжысёр і дэкаратар вырашылі падзяліцца вопытам стварэння міні-спектакляў з маладой зменаю.

Наталля КАПРЫЛЕНКА.

У прадчуванні свята

Незвычайнае афармленне навагодняй ёлкі рыхтуюць брэсцкія камунальнікі

Яна будзе ўстаноўлена на плошчы Леніна. Што з'явіцца побач? Дамкі-церамкі. Іх пакуль што збіраюць у майстэрні і рыхтуюць да афарбоўкі. Пра гэта паведаміў у сваім тэлеграм-канале кіраўнік горада Аляксандр РАГАЧУК.

А ўсяго ў Брэсце плануецца паставіць 25 ёлак у розных раёнах горада. Галоўная — размесціцца традыцыйна на плошчы Леніна. Напрыклад, у Маскоўскім раёне навагоднія дрэвы ўпрыгожаць на вуліцах Маскоўскай, Гаўрылава, Янкі Купалы, у парку Міру, каля гандлёвага цэнтра «Варшаўскі».

У Ленінскім раёне ў месцах святочных збораў таксама будуць устаноўлены ёлкі. У мікра-раёнах — на вуліцах Машэнскага, Дуброўскай, Смірнова, Рэспубліканскай і іншых. Да таго ж сёлета запаліць агні навагодня прыгажуні ў Гарадскім садзе, на прывакзальнай плошчы станцыі «Брэст-Цэнтральны».

Святлана ЯСКЕВІЧ.

Вяртаючыся да надрукаванага

«Тэрмін будзе вызначаны...»

Ці паспеюць з рэканструкцыяй храма на Вайсковых могілках у Мінску да 800-годдзя святога Аляксандра Неўскага?

Такім пытаннем задалася карэспандэнт «Звязды», калі рыхтавала артыкул па аднаўленні храма, што пабудаваны больш за 120 гадоў таму ў гонар святога. Матэрыял выйшаў у нумары газеты за 14 кастрычніка пад назвай «Захаваць і ганарыцца». Дарэчы, сам юбілей адбудзецца ў маі 2021 года.

Нагадаем сутнасць пытання. Цяпер у храме ідуць аднаўленчыя работы за кошт ахвяраванняў вернікаў і розных суб'ектаў гаспадарання. Грошы на гэтыя мэты ахвяравалі «Прамагратлізінг», «Мінгаз», «Мінэнерга», сталічныя прадпрыемствы «Слодыч», «Камунарка», «Завод пеністых він» і іншыя. Сапраўды, рэканструкцыя можа доўжыцца гадамі, з кожнага, як кажуць, сабраць па нітцы... Але ж і для горада аб'ект не з ліку шараговых — царква адна з найстарэйшых у Мінску, ды і могілкі, над якімі апякуецца прыход, можна аднесці да катэгорыі нацыянальнага пантэона: тут пахаваны героі-вайскоўцы, выдатныя дзеячы культуры, навукі, прадстаўнікі палітычнай эліты.

— Мы не стаім на месцы, прыцягваем сродкі адкуль магчыма, але для заканчэння рэканструкцыі яшчэ неабходна каля двух мільёнаў рублёў, — тлумачыў тады кіраўнік апякунскага савета храма **Уладзімір ДРАЖЫН**.

Ён сцвярджаў, што паразуменне з уладамі знойдзена: на гэтыя мэты былі запланаваныя сродкі ў інвестпраграме на 2020 год, але ён хутка скончыцца, а грошай дасюль няма. Як высветлілася, Беларускі экзархат не можа выступаць у якасці заказчыка работ, бо ў яго няма адпаведнай службы. Гэтыя функцыі павінна было ўзяць на сябе ўпраўленне капітальнага будаўніцтва Мінгарвыканкама. Здаецца, усё проста — бяры і рабі. Але... год набліжаецца да заканчэння, сродкі могуць застацца неасвоеныя, хваляваўся кіраўнік апякунскага савета.

Атрымліваецца, грошы з боку дзяржавы запланаваны, але пакуль не задзейнічаны ў працэсе рэканструкцыі. Чаго чакаць далей? На гэтае пытанне адказаў «Звяздзе» **першы намеснік старшыні Мінскага гарадскога выканаўчага камітэта Дзмітрый МІКУЛЕНАК**. Цытуем:

«У адпаведнасці з Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 19.12.2019 № 468 «Аб зацвярджэнні Дзяржаўнай інвестыцыйнай праграмы на 2020 год» па аб'екце «Рэканструкцыя храма Аляксандра Неўскага ў г. Мінску» (далей — аб'ект) прадугледжаны долевы ўдзел сродкаў рэспубліканскага і мясцовага бюджэтаў.

Рашэннем Мінскага гарадскога Савета дэпутатаў ад 18.09.2020 № 234 аб'ект уключаны ў інвестыцыйную праграму Мінска на 2020 год па заказчыку УП «УКБ Мінгарвыканкама».

У цяперашні час заказчыкам вядзецца работа па афармленні дазвольнай дакументацыі для будаўніцтва аб'екта.

Тэрмін пачатку правядзення работ на аб'екце і іх завяршэнне будуць вызначаны пасля распрацоўкі праектна-каштарыснай дакументацыі і атрымання дзяржаўнай экспертызы».

Вольга АНУФРЫЕВА.

Калектыў Выдавецкага дома «Звязда» выказвае шчырыя спачуванні намесніку дырэктара Юліі Андрэеўне Дашкевіч з прычыны напатакаўшага яе вялікага гора — заўчаснай смерці МУЖА.